

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: **V. G.**
narozen X, státní příslušník Arménské republiky
bytem X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2026, č. j. MV-193789-4/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2026, č. j. MV-193789-4/SO-2025, a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 10. 2025, č. j. MV-85331-4/OAM-2025, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 18 609 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, JUDr. Matěje Šedivého, advokáta.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Průběh správního řízení

1. Dne 8. 1. 2025 žalobce požádal o zaměstnaneckou kartu.
2. Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 24. 5. 2025 vyzvalo žalobce k odstranění vady žádosti. Tu spatřovalo v tom, že žalobce k žádosti nepředložil platný cestovní doklad. Žalobce sice předložil cestovní pas Arménské republiky s platností od 13. 4. 2016 do 13. 4. 2026, tento doklad však byl podle ministerstva zneplatněn zastupitelským úřadem Arménské republiky z důvodu nenastoupení žalobce k vojenské službě. Podle § 42h odst. 1 ve spojení s § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), byl žalobce povinen předložit k žádosti platný cestovní doklad.
3. Žalobce ve stanovené lhůtě ani později při seznámení se s podklady na výzvu nereagoval.
4. Ministerstvo tak rozhodnutím ze dne 13. 10. 2025, č. j. MV-85331-4/OAM-2025 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), žádost zamítlo s odkazem na § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tedy proto, že žalobce ve stanovené lhůtě nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti.
5. Ministerstvo v odůvodnění konstatovalo, že mu je z úřední činnosti známo, že předložený cestovní doklad byl ze strany Arménské republiky zneplatněn, neboť žalobce nenastoupil povinnou vojenskou službu. Žalobce nereagoval na výzvu ze dne 24. 5. 2025 a nepředložil platný cestovní doklad. Ministerstvo tak nemohlo ověřit údaje uvedené v žádosti o zaměstnaneckou kartu.
6. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Nesouhlasil s tím, že by byl předložený cestovní doklad zneplatněn. Branná povinnost se v Arménii váže na občany do 27 let. Žalobce tuto věkovou hranici překročil, tudíž s jeho pobytem v ČR nemá Arménie problém. Žalobce také namítl, že ministerstvo odvodilo své závěry z jakési úřední činnosti, nikoliv z konkrétního důkazu. Žalobce dále připojil informace v angličtině ke změnám právní úpravy arménských cestovních dokladů a k jejich platnosti s účinností od 1. 1. 2024.
7. Žalovaná shora uvedeným rozhodnutím ze dne 21. 1. 2026 (dále „napadené rozhodnutí“) odvolání žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
8. V odůvodnění konstatovala, že předložený cestovní doklad byl zneplatněn ke dni 1. 11. 2016. To je patrné z jeho strany 4. Předložený doklad je tak třeba považovat za neplatný ve smyslu § 116 písm. a) zákona o pobytu cizinců. K obraně žalobce žalovaná uvedla, že žalobci byl doklad zneplatněn v době, kdy mu bylo 18 let. Měl tak 9 let, aby svoji situaci vyřešil. Žalobce mohl osobně požádat o vydání nového cestovního dokladu na velvyslanectví Arménské republiky. Žalobce ani netvrdil, že by se o to pokusil. Ministerstvo nemohlo přehlížet skutečnosti, které jsou mu známy ze spisového materiálu a z úřední činnosti.

Shrnutí žaloby

9. Žalobou, podanou dne 20. 2. 2026, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
10. Žalobce trvá na tom, že k žádosti předložil platný cestovní doklad. Žalobce nerozumí tomu, z čeho správní orgány dovodily, že jeho pas byl zneplatněn. K žalobě přiložil snímek obrazovky internetových stránek Ministerstva zahraničních věcí Arménské republiky, z něhož dovozuje, že podle nařízení vlády Arménské republiky ze dne 22. 9. 2023 č. 1604-N

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

„od 1. 1. 2024 již neplatí povinnost uvádět v cestovních pasech Arménské republiky záznam o době platnosti cestovního pasu v zahraničí. Cestovní pasy budou považovány za platné po celou dobu platnosti, bez ohledu na to, zda je tento záznam na 4. straně uveden“. K tomu dodává, že Arménie dříve razila politiku, kterou se snažila vynutit návrat mužů do vlasti, avšak v roce 2024 od této politiky odstoupila, neboť je obecně známou skutečností, že od září 2023 již neválčí se sousedním Ázerbájdžánem. O návrat branců tak již nejeví zájem.

11. Vedle toho žalobce namítá, že žalovaná staví svoji argumentaci na výkladu cizího práva, aniž by se s ním seznámila či si jeho výklad ověřila u zastupitelského úřadu Arménie. Své závěry tak žalovaná opírá o své vnitřní přesvědčení, nikoliv o konkrétní důkazy.

Vyjádření žalované

12. Žalovaná navrhuje žalobu zamítnout. K argumentaci žalobce zopakovala, že jeho cestovní doklad byl zneplatněn ke dni 1. 11. 2016. Tudíž se na něj jím zmiňované nařízení účinné od 1. 1. 2024 nevztahuje. Toto nařízení by se na cestovní doklad žalobce vztahovalo, pokud by omezení platnosti cestovního pasu na str. 4 stanovilo datum 1. 1. 2024 či datum pozdější.

Posouzení věci soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
14. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
15. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovým postupem účastníci shodně souhlasili (žalobce implicitně a žalovaná výslovně). Nadto soud shledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Dokazování soud neprováděl, neboť si vystačil s obsahem správního spisu, z něhož vycházel [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS].
16. Pro kontext soud nejprve uvádí, že zmínka ministerstva, že mu je z úřední činnosti známo, že předložený cestovní doklad byl ze strany Arménské republiky zneplatněn, neboť žalobce nenastoupil povinnou vojenskou službu, je nepochybně odkazem na dřívější řízení, jehož účastníkem žalobce byl a kde byla tato otázka zmiňována. Ostatně ministerstvo do správního spisu založilo i své příslušné rozhodnutí ze dne 22. 9. 2021, č. j. OAM-38398-50/CD-2017. To bylo vydáno v řízení o žádosti žalobce o vydání cestovního průkazu. Právě v tomto řízení žalobce předložil stejný cestovní doklad jako nyní (viz str. 2 rozhodnutí) a tvrdil, že mu byl tento doklad zneplatněn pro území mimo Arménii, a to ode dne plánovaného nástupu do vojenské služby, do které však nenastoupil (str. 3 rozhodnutí). Ve věci rozhodoval i NSS (viz jeho rozsudek ze dne 9. 4. 2020, č. j. 7 Azs 367/2019-33) i zdejší soud (viz rozsudek ze dne 27. 6. 2022, č. j. 55 A 15/2022-38).
17. Ve vztahu k nyní posuzované věci soud v první řadě konstatuje, že žalobce k nynější žádosti o zaměstnaneckou kartu předložil cestovní doklad Arménské republiky s datem vydání 13. 4. 2016 a datem vypršení platnosti 13. 4. 2026. Nicméně současně je na str. 4 tohoto dokladu

předtištěno, že „*tento pas je pro ostatní země platný do*“ („*This passport is valid for foreign countries until*“) a rukou dopsáno „1. 11. 2016“, k čemuž je připojený podpis a razítko.

18. Z toho podle soudu nevyplývá, že byl tento doklad zneplatněn ve smyslu jednorázového úkonu ze strany příslušných arménských úřadů. Přesněji jde o to, že předložený cestovní doklad obsahoval vlastně dvě různá data konce jeho platnosti – 13. 4. 2026 a 1. 11. 2016. Oba správní orgány přitom vycházely z data 1. 11. 2016 jakožto toho „správného“ data vypršení platnosti. V takovém případě by samozřejmě musel být cestovní doklad považován za neplatný ve smyslu § 116 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
19. Žalovaná však podle soudu přesvědčivě nevysvětlila, proč upřednostnila tento výklad, a nikoliv výklad, podle kterého je cestovní doklad platný až do 13. 4. 2026. Uvedené platí tím spíše, že žalobce poukazoval na novou arménskou právní úpravu účinnou od 1. 1. 2024. Žalobce konkrétně žalovanou upozornil na nařízení vlády Arménské republiky ze dne 22. 9. 2023 č. 1604-N. Připojil k tomu informaci k tomuto nařízení ze dne 1. 11. 2023 (*dostupnou na oficiálních stránkách Ministerstva zahraničních věcí Arménské republiky: <https://www.mfa.am/en/2024>, pozn. soudu*), z níž vyplývá, že do 1. 1. 2024 musí běžné (nebiometrické) pasy obsahovat doložku potvrzující platnost pasu pro ostatní země. Od 1. 1. 2024 však běžné (nebiometrické) pasy budou považovány za platné v ostatních zemích po celou dobu své platnosti, bez ohledu na vyznačení zmíněné doložky potvrzující platnost pasu pro ostatní země na str. 4 dokladu.
20. Soud souhlasí s žalobcem, že z této informace vyplývá, že všechny běžné (nebiometrické) pasy budou od 1. 1. 2024 považovány za platné v ostatních zemích po celou dobu své platnosti (nikoli tedy pouze po dobu vyznačenou na doložce na str. 4). V případě žalobcova pasu to znamená do 13. 4. 2026.
21. Žalovaná se s tím v napadeném rozhodnutí nijak konkrétněji nevypořádala a setrvala na tom, že pas byl zneplatněn ke dni 1. 11. 2016. K žalobcem předložené informaci o nové arménské právní úpravě uvedla pouze, že provedení zneplatnění dokladu ke dni 1. 11. 2016 nevykazuje rozdíl s předloženým vzorem cestovního dokladu v odvolacím řízení. Této větě a její relevanci soud nerozumí. Podstatné je, že z předložené informace, jejíž věrohodnost žalovaná nijak nezpochybnila, vyplývá, že doložka potvrzující platnost pasu na str. 4 ztratila s účinností od 1. 1. 2024 význam. Současně z předložené informace nevyplývá, že by tato doložka ztratila význam pouze u pasů vydaných od 1. 1. 2024 či v případě doložek, dle nichž platnost pasu končila 1. 1. 2024 a později. To je v této chvíli skutečně pouze ničím nepodložená domněnka žalované.
22. Soud shrnuje, že v cestovním dokladu žalobce byla vyznačena dvě různá data konce jeho platnosti a žalobce současně předložil informace, které svědčí ve prospěch závěru o jeho platnosti až do 13. 4. 2026. Za této situace nemohla žalovaná bez dalšího odvolání zamítnout.
23. Pokud se žalovaná nechtěla spoléhat pouze na informace předložené žalobcem, mohla se samozřejmě za dané situace sama pokusit opatřit další důkazy, které by prokázaly, zda je ve světle nové arménské právní úpravy sporný cestovní doklad stále platný, či nikoliv. Mohla si například opatřit příslušné nařízení arménské vlády, vyžádat si informace od Ministerstva zahraničních věcí či se obrátit na příslušný zastupitelský úřad.

Závěr a náklady řízení

24. Soud tak uzavírá, že závěr o neplatnosti cestovního dokladu žalobce nemá oporu ve Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

správním spise. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Současně zrušil též prvostupňové rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť uvedený závěr dopadá i na něj. Soud věc vrátil žalované podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení.

25. V něm správní orgány buď vyjdou z informací předložených žalobcem a budou považovat cestovní doklad za platný, nebo si v případě přetrvávajících pochybností opatří další důkazy k vyjasnění této otázky (viz odst. 23 výše). Právním názorem soudu jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. Protože soud rozhodl bezodkladně přímo o samotné žalobě, nerozhodoval již samostatně o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2022, č. j. 5 Azs 89/2022-24, odst. 27).
27. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, tak má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované.
28. Důvodně vynaložené náklady žalobce tvoří
 - zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč,
 - odměna za dva úkony právní služby po 4 620 Kč podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu [převzetí a příprava zastoupení podle písm. a) a sepsání žaloby podle písm. d)],
 - odměna za jeden úkon právní služby s poloviční sazbou 2 310 Kč podle § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu (návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, třebaže o něm soud samostatně nerozhodoval),
 - paušální náhrada hotových výdajů v souhrnné výši 1 350 Kč za tyto tři úkony (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a
 - náhrada DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad zástupce žalobce, tedy 2 709 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).
29. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 18 609 Kč je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1993 Sb., občanského soudního řádu, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Karel Ulík v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.